

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

30. DUBNA 2023

Z obsahu:

Duchovní doprovázení

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 4. ledna 2023,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Anděl
Jeruzalémský
Libor Rösner
- strana 4 -

„Muž, který dal Bohu
největší důkaz důvěry“
fr. Štěpán Maria Filip OP
- strana 5 -

Na cestě k vrcholu
Kněžství - povolání
k oběti vlastního života
- strana 8 -

Pražská Loreta - poklad
Panny Marie
Petr Bobek
- strana 10 -

Maminka Markéta (13)
Život matky Dona Boska
Teresio Bosco
- strana 13 -

Duchovní doprovázení

Katecheze papeže Františka při generální audienci

4. ledna 2023, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobré ráno! Než začneme tuto katechezi, chtěl bych se připojit k těm, kteří zde vedle nás vzdávají hold Benediktu XVI., a adresovat mu své myšlenky, protože byl velkým učitelem katecheze. Jeho bystré a jemné myšlení nebylo sebestředné, ale ekleziální, protože nás vždy chtěl doprovázet na cestě k setkání s Ježíšem. Ježíš, vzkříšený Ukřížovaný, Živý a Pán, byl cílem, ke kterému nás směřoval papež Benedikt XVI., když

nás vedl za ruku. Kéž nám pomůže znovu objevit v Kristu radost z víry a naději pro život.

Dnešní katechezi uzavíráme cyklus věnovaný tématu rozlišování, a to dokončením pojednání o pomůckách, které mohou a musí podporovat proces rozlišování. Jednou z nich je duchovní doprovázení, důležité především pro sebepoznání, které je, jak jsme viděli, nezbytnou podmínkou pro rozlišování. Pohled do zrcadla sám o sobě ne vždy pomáhá, protože

člověk si může obraz upravit. Na druhou stranu, když se podíváte do zrcadla s pomocí druhého, velmi vám to pomůže, protože vám druhý řekne pravdu – když je to skutečně pravda – a tak vám pomůže.

Boží milost v nás vždy pracuje s naší přirozeností. Když se zamyslíme nad podobnostmi z evangelia, můžeme milost přirovnat k dobrému semeni a přirozenost k půdě (srov. Mk 4,3-9). Důležité je především dát se poznat, aniž bychom se tedy báli sdílet křehčí stránky, v nichž objevujeme, že jsme citlivější, slabší, nebo se bojíme, že nás někdo odsoudí. Dát se poznat, projevit sebe sama osobě, která nás takto doprovází na cestě životem. Ne že by rozhodoval za nás, to ne: ale

Pokračování na str. 6

„To byl opravdu Boží Syn!“ četli jsme nedávno setníkova slova v Matoušových pašijích (27,54). „Ten člověk musí být určitě katolický kněz, když tak klidně a odevzdaně reaguje.“ To je pro změnu svědectví ateisty, přednosta onkologického oddělení, kde byl hospitalizován P. Rafael Kronig. (str. 8-9) Kéž by i o nás mohli lidé říkat: „To je určitě katolík, když je tak zásadový, nejedná jako ostatní, a přitom je plný lásky.“ Podle skutků opravdové lásky a odevzdanosti Pánu Bohu nás lidé poznají...

P. Kronig je jedním z četných příkladů plně odevzdaného kněžství, jehož základy stojí pevně na skále Boží milosti, a nikoliv na písku vlastních představ, rozměňujících sílu Božího povolání. Neděle Dobrého pastýře, kterou dnes prožíváme, nás přivádí především k modlitbě za papeže, biskupy a kněze, ale také k opětovnému přemýšlení o jejich nelehké službě a životním poslání. A tím nemyslím prioritně na nemocné kněze, kteří mimořádným způsobem svědčí o životě s Pánem a obracejí lidské duše. Mám před očima všechny kněze bez výjimky, protože každý z nich je Bohem povolán, poslán, obdarován nadpřirozenými dary; a stejně tak každý z nich je nepřítelem lidských duší – ďáblem těžce pokoušen, aby ve svém poslání pochybil, padl, ba i nejednoho člověka pohoršil. Myslím, že si nikdo z nás ani nedovede představit, jaké těžké zkoušky musí kněží vybojovat. A i když jich nemálo padlo, není nemožné s pomocí Boží milosti vše přestat a vy-

Editorial

dat Pánu svědectví – ostatně, milost Boží předpokládá i lidskou přirozenost... Je však potřeba, aby pro to kněz udělal následující: Boží poslání a obdarování pokorně, plně a svobodně přijal a zcela se s ním jednou provždy ztotožnil – i po vzoru sv. Josefa.

Svatý Josef, patron papeže Benedikta XVI., je vůbec mužem hodným rozjímání a následování. (str. 5-6) Zatímco od kněží se očekává, že budou ke svěřeným duším spíše promlouvat slovy víry, ostatní jim především naslouchají. Avšak i kněz potřebuje neustále čerpat z Boží moudrosti a lásky – a to se děje právě v mlčení, adoraci, modlitbě. Pak se jeho mlčení může stát i Božím slovem. Rovněž tak se posluchač Božího slova stává jeho hlasatelem, když vše zpracoval v tichu svého srdce a s pomocí Ducha Svatého přijal do svého života. Je tedy důležité obojí, ale mlčení s Bohem předchází hlásání Boha. O dar mlčení nitra je třeba stále prosit, neboť je tak snadné přehlušit Boží hlas v sobě hlasem svého ega a nechat umřít semeno Božího slova ještě v zárodku (srov. Lk 8,5-8; Mt 13,3-8). Pamatujme na to, nejen když se budeme modlit o své potřeby, ale i za duchovní pastýře. O přimluvu můžeme prosit také sv. Anděla Jeruzalémského, (str. 4-5) který v síle Ducha Svatého jednal jako kdysi sv. Jan Křtitel: káral hříšný poměr katar-

ského rytíře s jeho rodnou sestrou, byť za to zaplatil svým životem.

Kněží jsou pastýři lidských duší, ale rozhodující práce na své spáse přísluší každému jednotlivému člověku. To připomíná ve své poslední katechezi o rozlišování také papež František. Co to znamená konkrétně pro nás, kdo jsme se vydali ve stopách Dobrého pastýře Ježíše? Odpověď dává sám Pán v dnešním evangeliu: je třeba znát Ježíšův hlas a jít za ním. Znalost Ježíšova hlasu je nepominutelným základem, protože nás ochraňuje před hlasem nepřítele naší duše, před jakýmkoliv cizím hlasem. (str. 3) Pánův hlas pak poznáváme již osvědčenými prostředky: četbou Písma svatého a kvalitní duchovní literatury (životopisy svatých, díla církevních Otců...), modlitbou a pokorným životem ze svátosti.

V tomto měsíci v mnoha farnostech ožijí májové pobožnosti. Matka Boží se opět dostane více na výsluní naší úcty, ačkoliv ta by měla být trvalá. Proč? Panna Maria totiž vždy ukazuje na Pána Ježíše. Od ní se může učit opravdu každý – kněz i laik –, neboť příklad jejího pokorného přijetí Bohem zjeveného poslání září až „do sedmého nebe“. Z její přečisté duše pak vyvěrá i touha dát zakusit Boží lásku rovněž jiným lidem. Podobně tak prožíval své kněžství i P. Rafael, když své utrpení obětoval za farníky, mládež, kněze, svoji diecézi.

A jak přijmeme své poslání my?

Daniel Dehner

Tvůj Pán se svou družinou prochází kolem místa, kde je vybudována ohrada, do které pastýř na noc odvádí stádo ovcí. Ohrada chrání ovce proti dravým vlkům a proti zlodějům. Aby ovce byly v bezpečí, má ovčinec jen jeden vchod, u kterého celou noc bdí pečlivý vrátný. Pohled na ovčinec a jeho bránu poskytuje Ježíši vhodný obraz, aby ti ukázal, jak on se postaral o tvé bezpečí. Usedni k jeho nohám a naslouchej jeho výmluvnému podobenství.

Z jeho slov můžeš poznat, že máš toho nejlepšího pastýře, který se o tebe pečlivě stará a který dobře ví, jaká nebezpečí ti hrozí a jak se máš chovat, abys dobře využil starostlivost, kterou ti věnuje. Jako jeho ovce patříš totiž k tomu nejdražšímu, co mu jeho Otec svěřil do péče. Proto podstoupil dalekou cestu z Otcova lůna až do středu lidské bíd, aby zde na zemi nabídl za své ovce tu nejvyšší možnou cenu: položil za tebe na oltář kříže své božství i své lidství. *Přišel, abys měla život a měla ho v hojnosti.*

Ačkoliv tě svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním vytrhl z moci Nepřítele, není tím ještě definitivně zažehnáno tvé ohrožení. Tvá cena v očích Nepřítele ještě více vzrostla právě proto, že za tebe tolik obětoval sám Bůh. Neztrácej to nikdy ze zřetele, buď si dobře vědoma toho, jak veliká je tvoje hodnota, která je proto pro tebe velkou výsadou a vyznamenáním, ale také důvodem trvalého ohrožení. Nemusíš se však bát, pokud setrváš pod ochranou svého nejlepšího Pastýře. Všechna opatření k tvému bezpečí jsou ovocem vynalézavosti jeho božské lásky.

Ohrada církve, kterou Pán zbudoval pro své ovce, neslouží k tomu, aby omezovala tvou svobodu, ale aby tě chránila před dravým Nepřítelem. Ale i on je vynalézavý.

Můžeš na něho narazit i uvnitř ovčince. K takovým *zlodějům a lupičům* je Ježíš nekompromisně přísný. Musíš si být vždy dobře vědoma, že v žádném případě nehledají tvé dobro. Při všem, co mluví a dělají, chtějí jen uškodit, protože *přicházejí, jen aby kradli, zabíjeli a ničili*. Můžeš je poznat podle toho, že *nevstoupili dveřmi, ale na jiném místě přelézají ohradu*.

Tvá záruka, kterou ti Pán nabízí, spočívá právě v tom, že je nejen Pastýřem, ale i *Dveřmi*. Jako *Pastýř* zná osobně a důvěrně každou ze svých ovcí. Jestliže tě *volá jmé-*

Pastýřova péče

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo vejde skrze mne, bude spasen.

nem, znamená to, že nejsi pro něho jedna z mnoha, ztracená v houfu velkého stáda. Myslí osobně na tebe, když tě vodí na tučnou pastvinu svého slova a k pramenům svých svátostí. Jsi však dostatečně vnímává k jeho hlasu a osobnímu oslovení? Jen božský Pastýř se dokáže ke všem obrátit tak, že současně s každou ze svých ovcí jedná tak důvěrně a pozorně, jako by byla tou jedinou na světě. Tak jako on zná důvěrně tebe, i ty musíš *slyšet a znát jeho hlas a jít jediné za ním*. Tato dobrá znalost Ježíšova hlasu je součástí tvé ochrany před nepřítelem, protože ti umožňuje rozpoznat ihned každý *cizí hlas*, abys jim nevěnovala svůj sluch, ale ihned *od nich utekla*.

Tvůj Pán se dobře postaral nejen o to, abys nezůstávala bez pastýřů, ale pamatoval také na to, aby zde byla jasná záruka, koho ti posílá jako pravého pastýře: musí jej přijmout *vrátný*, kterému byly svěřeny *klíče*⁽¹⁾ a který byl ustanoven, aby bděl nad bezpečností svěřeného ovčince. Jestliže někomu tento Pánem stanovený *vrátný neotevřít*, a on se samozvaně vkrádá *na jiném místě*, není to Pánův pastýř, ale onen *zloděj a lupič*. Není proto divu, že pro tyto samozvance bude Pánův vrátný nepohodlný a nepřijemný. Budou hledat všemožné způsoby, aby ho obešli, aby zpochybnili jeho pravomoc, aby sobě i tobě zdůvodnili, proč pohrdají jeho autoritou: chtějí ospravedlnit skutečnost, že *nevstoupí dveřmi, ale přelézají ohradu*, probourávají si své vlastní vchody, osobují si právo vystupovat, jako by oni byli „vrátní“, aby mohli Pánův ovčinec uspořádat podle svých zájmů. Chtěli by ovcím vnutit svou pastvu a své způsoby. Jsou to *zloději* ovcí i práv, která jim nepatří. Jejich hlas je *cizí*, protože tě chtějí odvést pryč ze stáda, jehož středem je Pastýř, a namlouvají ti, že máš být *středem sama sobě*. Čím více se jim podaří odvést tě od *Pastýře*, tím více budeš pochybovat o smysluplnosti jeho ohrady. Ale tam, kde není ohrada, nejsou ani dveře. Těmito jedinými dveřmi pro ovce je

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,14a.36–41

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštoly) a slavnostně promluvil k lidem: „Ať je úplně jasno celému izraelskému národu toto: Pánem a Mešiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.“

Když to uslyšeli, proniklo jim to srdce a ptali se Petra i ostatních apoštolů: „Bratři, co máme dělat?“ Petr jim odpověděl: „Obráťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha Svatého. Vždyť ta zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ Ještě mnoha jinými slovy je zapřísahal a vybízel: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.

2. čtení – 1 Petr 2,20b–25

Milovaní! Když děláte dobře, a přesto musíte trpět, je to milé Bohu. K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. „On nezhrěšil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.“

Dokončení na str. 4

však sám Ježíš. Opustíš-li ho, nikdo tě už nezavolá tvým jménem, už neuslyšíš ten důvěrně známý hlas. Zatímco v jeho stádu jsi byla předmětem Pastýřovy osobní pozornosti a starostlivosti, jako „osvobozená“ a samostatná oběť falešných pastýřů se ztratíš bez péče, bez ochrany a bez pastvy v bezejmenném bloudícím davu a jako oběť *oloupená a zbavená života*.

Ti, kteří tě nepasou Ježíšovým jménem a v jeho duchu, pro tebe neudělali nic.

Jen si vzpomeň. Vždyť už jsi byla *bludná ovce*, ale *krvavými ranami* svého Pastýře jsi byla uzdravena. Vyhledal si tě, ošetřil, *prostírá pro tebe stůl před zraky tvých nepřátel*⁽²⁾ a dává ti za pokrm sám sebe. Vrať se k *pastýři a strážci své duše, zachraň se z tohoto zvráceného pokolení*.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 16,19; ⁽²⁾ srov. Ž 23,5.

Svatý Anděl Jeruzalémský

Mučednickou smrt mu předpověděli sv. František z Assisi i sám Pán Ježíš. Nebál se říkat i nepřijemné věci do očí těm, kteří měli v tomto světě významné postavení. V důsledku toho se vyplnila ona dvě proroctví a Anděl Jeruzalémský si vysloužil palmu mučednictví a úctu oltáře.

Rodištěm tohoto světce byl v roce 1185 Jeruzalém. Po narození však nebyl spolu se svým bratrem dvojčetem pokřtěn, nýbrž obřezán, jelikož pocházel z židovské rodiny. Vše se ale změnilo poté, co jeho matka uvěřila v Krista a za neměnný přijala fakt, že Ježíš je ten prorok slibovaný Mesiáš. Tehdy se nechala pokřtít a z dědičného hříchu nechala obmýt i oba své chlapece. Při křtu obdrželi jména Jan a Anděl.

O své rodiče Jesseho a Marii v době dospívání hoši přišli. Měli však dobrý základ, takže je nástrahy života nepřivedly na dno. Podle některých podání je matka krátce před smrtí svěřila na výchovu jeruzalémskému patriarchovi. Buď jak buď, po dovršení osmnácti let oba svorně vstoupili do kláštera na hoře Karmel.

Anděl toužil po svátostném kněžství a ve 26 letech se mu jeho přání vyplnilo. Toužil radostnou zvěst hlásat v rodné zemi své i Spasitelově. Po vysvěcení proto zahájil v Palestině misijní činnost, kterou doprovázely četné zázraky, konané vždy ve jménu Páně. Zejména uzdra-

vení, jichž byl prostředníkem, se množila, takže časem byl stejně jako Pán vyhledáván spíše pro tyto zázraky než pro předávání Ježíšova evangelia. Z pokory, aby nemusel čelit oslavným tirádám davů, se proto vrátil zpět na Karmel. Časná sláva, již unikl, ho nezměnila, nadále vynikal v pokoře, modlitbě a askezi.

V Kristových letech (roku 1218) byl Anděl vyslán představeným na misi do egyptské Alexandrie. Ještě než vyrazil, zjevil se mu Ježíš a vyzval ho, aby se vydal hlásat evangelium na Sicílii, a současně mu předpověděl mučednickou smrt. Na severu Afriky Anděl působil nějaký čas jako kazatel, než byl vyslán do Říma, a to s důležitým poselstvím od generála řádu – měl Svatému otci Honoriovi III. předložit návrh nových konstitucí pro karmelitánský řád. Patriarcha Alexandrie mu svěřil vzácné relikvie světců a ikonu Panny Marie, kterou měl Anděl dovézt do Evropy.

Na papežském dvoře nepobyl příliš dlouho, nicméně i tato krátká doba stačila, aby se po celém městě nesla od úst

*Antonio de Pereda y Salgado
(1611-1678):
Svatý Anděl Jeruzalémský*

k ústům zvěst o zcela výjimečném kazateli, jehož slova dobývají srdce a jsou nadána závratnou hloubkou. Setkal se zde dokonce se sv. Františkem z Assisi, jenž byl jeho kázáními rovněž uchvácen, přičemž oba světci nešetřili vzájemnou úctou. František z Assisi měl jeruzalémskému karmelitánovi prorokovat mučednickou smrt, on jemu zase obdržení stigmat.

Papež proto neváhal a vyslal Anděla na Sicílii, aby se tam utkal s protivníkem z nejhorších – s katary⁽¹⁾. Naplnil tímto svým rozhodnutím vůli Boží, zjevenou Andělovi ještě na hoře Karmel samotným Vykupitelem.

Vyzbrojen pouze pevnou vírou a nezlomnou odvahou, vyplul jeruzalémský rodák přímo na Sicílii. Kázal postupně v Palermu, Agrigentu a Licatě. A opět, tak jako ve Svaté zemi, konal mnohé zázraky – připomíná se například uzdravení sedmi malomocných či na smrt nemocného palermského biskupa Bernarda de Castanea. U Andělovy kazatelny se tisnily přepočtené zástupy, dychtivé jeho slov. Dokonce se mu podařilo obrátit na víru i několik Židů, jejichž myšlení jakožto jejich soukmenovec co do krve velmi dobře rozuměl.

Nehovořil jenom k prostým lidem, ale vyzýval k nápravě i ty vysoce postavené. Mimo jiné též katarského rytíře Berengaria, jenž udržoval dlouholetý incestní poměr se svou rodnou sestrou Markétou, který mu nikdo neměl odvahu vytknout.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na sobě vynesl naše hříchy na dřevo (kříže), abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší.

Evangelium - Jan 10,1-10

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí

je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“

Ježíš jim pověděl toto podobenství, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci. Ježíš proto řekl znovu: „Amen, amen, pravím vám: Já jsem dveře k ovčím. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neuposlechny. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

Anděl ovšem nerespektoval společenské postavení a opakovaně rytíře i Markétu vyzýval, aby okamžitě od svého hříchu krvesmilství upustili. Tak jako kdysi sv. Jan Křtitel v případě Herodesa tepal Berengariův zapovězený poměr a jako předchůdce Páně na to taky doplatil.

Podarilo se mu rytířovu družku-sestru přesvědčit, aby od Berengaria odešla a zachránila si tak duši. Zasažený a dočtený rytíř se zle rozvzteklil a Anděla napadl před licatským chrámem sv. Filipa a Jakuba, zrovna když kázal zhruba pěti tisícům lidí. Před těmito svědky mu pěti ranami způsobil těžká zranění, jimž karmelitán pět dní poté – 5. května 1220 – podlehl. Před odchodem z tohoto světa ještě stihl před svědky odpustit svému vrahovi a prosil je, aby v žádném případě jeho smrt nemstili.

Pochován byl v kostele, před nímž utřel smrtelná zranění. Brzy u jeho hrobu docházelo k zázračným uzdravením. V roce 1459 potvrdil jeho kult (v řádu vyznávaný již dříve) papež Pius II. a roku 1662 byly světcovy ostatky přeneseny do nově vybudovaného mariánského chrámu na hoře Karmel.

Svatý Anděl Jeruzalémský bývá zobrazován v karmelitánském hábitu, s mečem zaraženým v hrudi nebo v hlavě. Dalšími jeho atributy jsou palmová ratolest, lilie, kniha a tři koruny: červená – symbolizující mučednictví, modrá – znázorňující kontemplativní život, a zelená – jež je symbolem hlásání Božího slova lidem. Andělově přimluvě vděčí obyvatelé Neapole za uchránění města před zhoubnou morovou epidemií, která je ohrožovala v roce 1656.

Poznámky:

⁽¹⁾ Kataři, jinak také albigenští, hlásali, že Satan je rovnocenný s Bohem co do moci a vlivu. Popírali Ježíšovo vtělení, jeho božství, tvrdili, že je pouhým prostředníkem, odmítali církev, která podle nich je ďáblského původu, a svátosti, z nichž uznávali toliko křest. A i ten udělovali ve většině případů až těsně před smrtí, aby pokřtěný už neměl čas zhřešit a přišel tak po smrti ihned do nebe. Dokonce pak hned po křtu pro jistotu tyto pokřtěné zabíjeli, poněvadž se prý pouze opuštěním těla člověk vysvobodí, tělo podle nich nebude vzkříšeno. Heretického toho bylo v jejich učení více, nemá však smysl to zde vypočítávat, uvedu snad jen to, že svou nauku šířili jako jiní sektáři ohněm a mečem.

„Muž, který dal Bohu největší důkaz důvěry“

Svatý Josef očima Benedikta XVI.

Rozhovor o sv. Josefovi

Che cos'è il cristianesimo – „Co je křesťanství“, tak se jmenuje poslední kniha papeže Benedikta XVI., která byla podle jeho přání vydána až po jeho smrti.⁽¹⁾ Obsahuje jeho poslední texty: některé už byly předtím publikovány, některé nikoliv.

Knihy je vhodně uzavřena – zpečetěna – rozhovorem o sv. Josefovi, který Benedikt XVI. v roce 2021 poskytl německému časopisu *Die Tagespost Forum* u příležitosti Roku sv. Josefa.⁽²⁾ V něm také vzpomíná, jak se slavnost sv. Josefa prožívala v jeho rodině, kde se jmenoval Josef nejenom on sám, ale také jeho otec. Nechyběly knižní dary ani slavnostnější stůl: mletá káva, již jeho otec miloval, ale kterou si normálně nemohl dovolit, dort s polevou...⁽³⁾

Mlčení a rozhodnost sv. Josefa

Hned v úvodu tohoto rozhovoru se papež Benedikt vyjadřuje k mlčení sv. Josefa – k tomu, že v Písmu svatém nemáme zaznamenáno žádné jeho slovo – a říká: „Je pravda, nemáme slova sv. Josefa. Ale je zde shoda mezi úkolem svěřeným mu andělem, který se mu zjevil ve snu, a jednáním sv. Josefa: shoda, která ho jasně charakterizuje. V epizodě příkazu, aby si vzal Marii jako svou manželku, který obdržel ve snu, je jeho odpověď dána prostou větou: »Když se probudil ze spánku, udělal, jak mu přikázal.« (Mt 1,24)⁽⁴⁾

Benedikt XVI. pak připomíná, že se s podobnou větou setkáváme v evangeliu sv. Matouše ještě dvakrát: V souvislosti s útekem do Egypta, k němuž ho opět vyzval ve snu anděl, kdy evangelista píše: „Vstal tedy, vzal v noci dítě a odebral se do Egypta.“ (Mt 2,14) A nakonec vzhledem k návratu z Egypta domů, znovu na základě andělského zjevení ve snu. Tehdy sv. Matouš uvádí: „Vstal tedy, vzal dítě a jeho matku a odebral se do izraelské země.“ (Mt 2,21)⁽⁵⁾

Naopak se zmínkou o sv. Josefovi se nesetkáváme v Matoušově zprávě o klanění mudrců z Východu (srov. Mt 2,1–12). „Také toto mlčenlivé nechtít se ukazovat,“ říká Benedikt XVI., „je charakteristické a ukazuje velmi jasně na to, že formací Svaté rodiny vzal na sebe službu, která vyžadovala velkou schopnost rozhodování a organizování, a to spolu s velkou schopností zřeknutí se. Jeho mlčení je zároveň jeho slovem. Ono vyjadřuje jeho »ano« k tomu, co svým spojením s Marií a Ježíšem vzal na sebe.“⁽⁶⁾

Spravedlnost a svatost sv. Josefa

Tato prostá a přitom hluboká slova papeže Benedikta XVI. vykreslují duchovní portrét sv. Josefa: jeho skrytost, jeho prostotu, jeho spravedlnost. On byl skutečně „spravedlivý“, jak ho charakterizuje sv. Matouš (srov. Mt 1,19). Benedikt XVI. ve své krásné knize o Ježíšově dětství píše, že byl dokonalým uskutečněním spravedlivého člověka, jak ho opěvuje první žalm: „Má zalíbení v Hospodinově zákoně a v jeho zákoně přemítá dnem i nocí. Podobá se tak stromu zasaženému u vodních proudů, ve svůj čas přináší užitek.“ (vv. 2–3) Vodními proudy je zde Boží slovo, do něhož sv. Josef zapouštěl své kořeny. Proto Boží zákon pro něj nebyl něčím uloženým zvnějšku, nýbrž tím, co žil a naplňoval vnitřně a s radostí.⁽⁷⁾

Svatý Josef, muž spravedlivý, muž svatý! Litanie k němu ho tak vzývají: „Josefe nejspravedlivější, nejčistší, nejmoudřejší, nejstatečnější, nejposlušnější, nejvěrnější, oroduj za nás!“ Zdá se, že tato jeho spravedlnost, tato jeho svatost, tyto jeho ctnosti přitáhly pozornost Boha Otce, když hledal někoho vhodného, kdo by byl pěstounem, zákonitým otcem jeho Syna a snoubencem, manželem Panny Marie. Jako by si Bůh řekl: „Ten je dobrý, bude to on!“ Nějak podobně, jako se nyní u nás hledají vhodní kandidáti na některé biskupské stolce. ►

Předurčení sv. Josefa

Co na to říci? Bůh Otec shlížel jistě s velkým zalíbením na Josefovou svatost, ale shlížel, takřikajíc, na své vlastní dílo. Podobně, jako se díval se zalíbením na počátku na dílo stvoření. Jak píše První kniha Mojžíšova: „Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré.“ (Gn 1,31)

Bůh je Bůh a lidé jsou lidé. My lidé musíme někoho vhodného hledat, ale Bůh ho nehledá a nemusí hledat: on si někoho vhodného přímo vytváří. On od věčnosti a ve věčnosti předurčil sv. Josefa za snoubence Panny Marie a pěstouna Pána Ježíše, k tomuto nejvyšší vznešenému a obdivuhodnému poslání, a k němu ho vybavil všemi potřebnými ctnostmi a všemi potřebnými dary.

Důvěra sv. Josefa

To však na druhé straně neznamená, že sv. Josef byl jakousi loutkou v Božích rukou, nýbrž byl tím, kdo toto Boží poslání a obdarování plně a svobodně přijal a zcela se s ním ztotožnil. V této Josefově odpovědi na Boží obdarování se projevuje jeho odevzdanost Bohu a jeho úplná důvě-

ra v Boha. Jak řekl papež Benedikt XVI. o slavnosti sv. Josefa v roce 2009 při své apoštolské cestě do afrického Kamerunu: „Josef se do dějin zapsal jako muž, který [...] dal Bohu největší důkaz důvěry.“⁽⁸⁾

Vzor a přímluva sv. Josefa

Svatý Josef důvěřující Bohu a otevřený vůči jeho milosti, muž skrytý a prostý, a přitom tak rozhodný, muž spravedlivý a svatý: tím vším je pro nás velkým vzorem. My jsme tak slabí, namítne někdo. Ale on nás bere do své náruče, jako brával malého Ježíška, on nás ukývá pod svým ochranným pláštěm,⁽⁹⁾ on se za nás přimlouvá v nebi, kde nás očekává!

V jedné modlitbě bývá vzýván takto:

*Svatý Josefe, měj o mě a o ty,
kteří jsou mi drazí,
peči, již jsi měl o Ježíše a Marii:
přijmi mě do domu Páně
jako člena své vlastní rodiny;
pomoz mi poznávat Ježíše a Marii,
sloužit jim a milovat je,
jako tys je poznával,
sloužil jim a miloval je.
Na konci života mi otevři brány nebe.
Amen.*⁽¹⁰⁾

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Srov. *Che cos'è il cristianesimo: Quasi un testamento spirituale*. A cura di Elio Guerriero e Georg Gänswein. Milano: Mondadori, 2023.
- ⁽²⁾ Srov. «Il suo silenzio è anche il suo modo di esprimersi: Intervista su san Giuseppe». In: *tamtéž*, s. 178–183.
- ⁽³⁾ Srov. *tamtéž*, s. 182.
- ⁽⁴⁾ *Tamtéž*, s. 178.
- ⁽⁵⁾ Srov. *tamtéž*, s. 178–179.
- ⁽⁶⁾ *Tamtéž*, s. 179.
- ⁽⁷⁾ Srov. Joseph Ratzinger/Benedikt XVI.: *Ježíš Nazaretský: Prolog: Příběhy Ježíšova narození a dětství*. Brno: Barrister & Principal, 2013, s. 30.
- ⁽⁸⁾ Homilie při mši svaté v Yaoundé (19. 3. 2009; viz: www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=10992). Svatému Josefovi je také věnována promluva Benedikta XVI. při prvních nešporách jeho slavnosti *tamtéž* (18. 3. 2009; viz: www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=10986).
- ⁽⁹⁾ Srov. populární pobožnost – sbírku modliteb k sv. Josefovi pod názvem *Plášť sv. Josefa*. Nedávno byla vydána v českém překladu: *Tricetidenní pobožnost ke cti sv. Josefa k dosažení zvláštní přímluvy v naléhavé záležitosti*. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2020.
- ⁽¹⁰⁾ «Consacrazione a San Giuseppe». In: *San Giuseppe, padre davidico di Gesù: Raccolta di preghiere*. Monte San Vito (Ancona): Mir, 1994, s. 91.

Duchovní doprovázení

- pokračování katecheze papeže Františka ze str. 2

protože nás doprovází. Protože křehkost je ve skutečnosti naším skutečným bohatstvím: všichni jsme bohatí svou křehkostí; skutečným bohatstvím, které se musíme naučit respektovat a přijímat, protože když je nabídnuto Bohu, činí nás schopnými laskavosti, milosrdenství a lásky. Pozor na lidi, kteří se necítí křehcí: jsou drsní, diktátorští. Naopak lidé, kteří pokorně uznávají svou vlastní křehkost, jsou k druhým chápavější a vstřícnější. Křehkost – dalo by se říci – nás dělá lidmi. Ne-ní náhodou, že první ze tří Ježíšových pokušení na poušti – to, které se týká hladu – se nás snaží připravit o křehkost a předkládá nám ji jako zlo, kterého se musíme zbavit, jako překážku, která nám brání být jako Bůh. A přesto je to náš nejcennější poklad: Bůh, aby nás učinil podobnými sobě, chtěl s námi sdílet naši vlastní křehkost v plném rozsahu. Podívejme se na kříž: to je Bůh, který sestoupil právě do křehkosti. Podívejme se na betlém,

který sahá až k velké lidské slabosti. On sdílel naši křehkost.

A duchovní doprovázení, pokud je poddajné Duchu Svatému, pomáhá odhalit i vážná nedorozumění v našem pohledu na sebe sama a v našem vztahu s Pánem. Evangelium uvádí několik příkladů objasňujících a osvobozujících rozhovorů, které Ježíš vedl. Vzpomeňme si třeba na ten se Samaritánkou – vždycky je tam ta Ježíšova moudrost a laskavost, vzpomeňme si na ten se Zacheem, vzpomeňme si na ten s hříšnou ženou, vzpomeňme si na ten s Nikodémem a na ten s učedníky z Emauz: na způsob, jakým se k nim Ježíš vztahuje. Lidé, kteří se skutečně setkali s Ježíšem, se nebojí otevřít mu své srdce, ukázat mu svou zranitelnost, svou nedostatečnost a křehkost. Tímto způsobem se jejich sdílení sebe sama stává zkušeností spásy, odpuštěním, které svobodně přijali.

Vyprávět před druhým člověkem o tom, co jsme prožili nebo co hledáme, nám po-

máhá vnést do našeho nitra jasnost a vy-nést na světlo mnoho myšlenek, které nás obývají a které nás často znepokojují svým neodbytným opakováním. Kolikrát nás v temných chvílích napadají takové myšlenky: „Všechno jsem udělal špatně, nemám žádnou cenu, nikdo mi nerozumí, nikdy to nedokážu, jsem odsouzen k neúspěchu.“ Kolikrát nás napadají takové myšlenky. Falešné a jedovaté myšlenky, které setkání s druhými pomáhá odhalit, abychom se cítili Bohem milováni a přijati takoví, jací jsme, a mohli pro něj konat dobré věci. S překvapením objevujeme jiné způsoby vidění věcí, projevy dobra, které v nás byly vždy přítomny. Je pravda, že se můžeme svěřit se svými slabostmi druhému, tomu, kdo nás doprovází v životě, v duchovním životě, mistru duchovního života, ať je to laik, kněz, kdokoli nás doprovází; a říci: „Podívej, co se mi děje: jsem ubožák, ději se mi takové věci“, a pak slyšet od druhého: „Ano, máme je všichni, tyhle věci...“ Toto nám pomáhá dobře si je ujasnit a vidět, odkud pocházejí, a tak je překonat.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA KVĚTEN 2023

Úmysl papeže: Za hnutí a skupiny v církvi

Modleme se, aby církevní hnutí a skupiny znovu denně objevovaly své evangelizační poslání a sloužily potřebám světa svými charismaty.

Národní úmysl: Za mladé lidi

Modleme se za mladé lidi, kteří touží po manželství, aby našli svého životního partnera a měli odvahu odevzdat se jeden druhému podle nároků evangelia.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Ten, kdo doprovází – doprovázející osoba – nezastupuje místo Boha, nevykonává práci místo doprovázeného, ale kráčí po jeho boku, povzbuzuje ho, aby četl, co se děje v jeho srdci, na místě par excellence, kde promlouvá Hospodin. Duchovního průvodce někdy nazýváme duchovním vůdcem – to se mi nelíbí: říkejme spíše duchovní průvodce, je to lepší – je to ten, kdo vám říká: „Dobře, ale podívej se sem, podívej se tam.“ Upozorňuje vás na věci, které mohou být pomínuty; pomáhá nám lépe porozumět znamením doby, hlasu Božímu, hlasu pokušitele, hlasu těžkostí, které nemohu překonat. Proto je velmi důležité, abychom nebyli na cestě sami. V africké moudrosti – protože mají tuto kmenovou mystiku – se říká: „Chceš-li dorazit rychle, jdi sám, chceš-li dorazit bezpečně, jdi s ostatními.“ Jdi v doprovodu, jdi se svými lidmi. To je důležité. V duchovním životě je lepší, když nás doprovází někdo, kdo zná naši situaci a pomáhá nám. A to je duchovní doprovázení.

Toto doprovázení může být plodné, pokud jsme na obou stranách zakusili synovství a duchovní bratrství. To, že jsme Božími dětmi, zjišťujeme ve chvíli, kdy zjistíme, že jsme bratři, děti téhož Otce. Proto je nezbytné být součástí komunity v pohybu. Nejsme sami, jsme lidmi národa, lidu, krácejícího města, církve, farnosti, této skupiny... společenství na cestě. Člověk nejde k Bohu sám: to nejde. Musíme tomu dobře rozumět. Stejně jako v evangelijním příběhu o ochrnutém jsme často podpoření a uzdraveni díky víře někoho jiného (srov. Mk 2,1-5), kdo nám pomáhá jít dál, protože každý z nás někdy trpí vnitřní paralýzou a potřebuje někoho, kdo nám pomůže tento konflikt s jeho pomocí překonat. Nezapomínejme na to, že k Bohu nejdeme sami; jindy jsme to my, kdo se angažuje za jiného bratra nebo sestru, a jsme průvodci, kteří pomáhají tomuto druhému člověku. Bez zkušenosti synovství a bratrství může doprovázení vést k nereálným očekáváním, k nedorozuměním a k závislostem, které člověka ponechávají v infantilním stavu. Ne jako doprovod, ale jako Boží děti a bratři.

Panna Maria je učitelkou rozlišování: málo mluví, hodně naslouchá a uchovává ve svém srdci (srov. Lk 2,19). Jsou to tři postoje Panny Marie: málo mluvit, hodně

naslouchat a střežit v srdci. A těch několik případů, kdy promluví, přináší výraznou stopu. Například v Janově evangeliu je velmi krátká věta, kterou pronesla Maria a která je poselstvím pro křesťany všech dob: „Udělte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,5) Je to zvláštní: kdysi jsem slyšel jednu velmi dobrou, velmi zbožnou stařenku, která nestudovala teologii, nic. Byla velmi prostá. A ona mi řekla: „Viš, jaké gesto vždycky dělá Panna Maria?“ Nevím: hýčká tě, volá tě... „Ne: gesto, které Panna Maria dělá, je toto [papež ukazuje prstem].“ Nerozuměl jsem: Co to znamená? „Vždycky ukazuje na Ježíše.“ To je krásné: Panna Maria si nic nebere pro sebe, ona ukazuje na Ježíše. Dělejte to, co vám říká Ježíš: taková je Panna Maria. Maria ví, že Bůh promlouvá k srdci každého z nás, a žádá nás, abychom toto slovo proměnili v činy a rozhodnutí. Dokázala to víc než kdokoli jiný a ve skutečnosti je přítomna v zásadních okamžicích Ježíšova života, zejména v nejvyšší hodině smrti na kříži.

Draží bratři a sestry, zakončeme tuto sérii katechezí o duchovním rozlišování: rozlišování je umění; umění, kterému se lze naučit a které má svá pravidla. Pokud

se mu dobře naučíte, umožní vám prožívat duchovní zkušenost stále krásnějším a vyrovnanějším způsobem. Rozlišování je především dar od Boha, o který je třeba vždy prosit, aniž bychom se kdy považovali za experty a za soběstačné. Bože, dej mi milost, abych v životních situacích dokázal rozlišit, co musím udělat, jak mám věci chápat. Dej mi milost rozlišovat a dej mi někoho, kdo mi při rozlišování pomůže.

Hlas Boží je vždy rozpoznatelný, má jedinečný styl, je to hlas, který utěšuje, povzbuzuje a dodává jistotu v těžkostech. Evangelium nám to neustále připomíná: „Neboj se, neboj se,“ říká. Jak krásné je to slovo anděla Marii (srov. Lk 1,30). Po zmrtvýchvstání Ježíše je to opět „Neboj se“, to je totiž Boží styl: „Neboj se.“ – „Nebojte se!“, opakuje nám i dnes Bůh. Budeme-li důvěřovat jeho slovu, budeme dobře zvládat životní zápasy a budeme schopni pomáhat druhým. Jak říká žalm, jeho slovo je svítlnou pro naše kroky a světlem na naší cestě (srov. Ž 119,105). Děkuji.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)

Na cestě k vrcholu

Kněžské povolání je skutečně šťastné a plodné tehdy, když kněz spolu s obětí mše svaté přináší Bohu v lásce sebe samého, své každodenní oběti i radosti – až po obětování vlastního života; tím více, pokud mu Pán svěřil nějaké tělesné utrpení. Takovou cestou Bůh vedl krok za krokem i Rafaela Kroniga, faráře ze švýcarského kantonu Wallis (Valais), který svůj kněžský život završil ve věku pouhých 38 let.

Rafael vyrůstal v hluboce věřící rodině ve městě Visp, které je jakoby bránou do údolí vedoucího k majestátnému vrcholu Matterhornu. Ze čtyř sourozenců byl právě on tím nejchuravějším, avšak právě toto vtisklo do jeho duše mimořádný a výrazný rys. Bystrý chlapec miloval přírodu a hudbu, ale především byl rád ve společnosti jiných lidí, kterým vždy ochotně podal pomocnou ruku. Pro horlivého ministranta byla obětavá služba místního kněze velkým vzorem, ale Rafael jako dvacetiletý začal studovat medicínu v městě Fribourg. Po dvou letech studii se v červnu 2004 zúčastnil setkání mládeže s papežem Janem Pavlem II., o kterém se později vyjádřil: „Tento muž na mě udělal nevýslovný dojem; jeho příklad, jeho láska ke všem lidem a jeho statečné a trpělivé nesení kříže.“

O pár týdnů později – během Festivalu mladých v Medžugorji – poprvé pocítil tiché volání ke kněžství, ale až po papežově odchodu na věčnost 2. dubna 2005 ho milost „nekonečné vděčnosti“ za dar tohoto dobrého pastýře pohnula k rozhodnutí, aby stejně jako on nabídl Bohu svůj vlastní život. Posledního ujištění, které ještě nutně potřeboval, se dvaadvacetiletému studentovi nakonec dostalo v srpnu, při pouti ke svatému bratru Mikulášovi z Flüe.

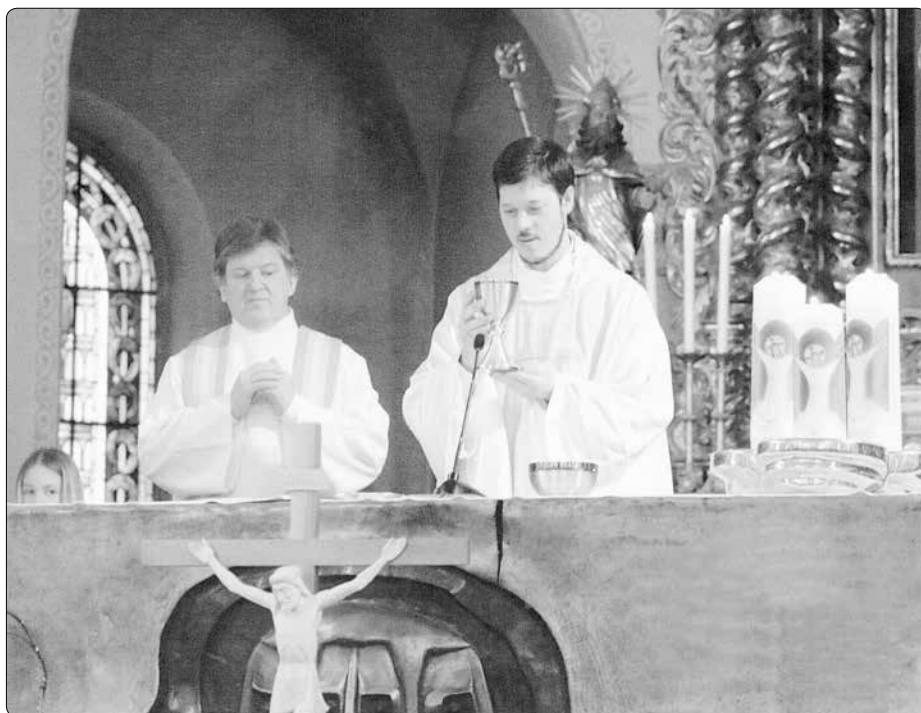
Začátky v diecézním kněžském semináři však nebyly lehké; přidružila se k tomu ještě i obrovská fyzická slabost způsobená akutním nedostatkem železa v organismu, a proto musel Rafael na jeden rok studium přerušit. Studium teologie nakonec zakončil na Katolickém institutu v Paříži a jako jedenatřicetiletý, záře štěstím, přijal 8. prosince 2013

P. Rafael Kronig

kněžské svěcení v městě Sitten (Sion), hlavním městě kantonu Wallis. Pro povzbuzení mladých, aby bez obav dokázali přijmout kněžské povolání, uveřejnil na internetu blog, v němž prozradil: „Kněžské svěcení pro mne bylo, jako by se Bůh dotkl konečkem svého prstu mého nejvnitřnějšího nitra.“ Zmocňovalo se ho velké pohnutí při myšlence, že smí konat *in persona Christi* (v osobě Krista): „Je tak krásné být Božím nástrojem... Pro ty, které Bůh povolal, aby ho následovali, není na této zemi krásnějšího povolání!“ Již od počátku byla jeho služba v pastorační nadmíru vyčerpávající. Působil až v šesti farnostech horního údolí řeky Rhôny, z nich po necelých dvou letech převzal tři jako farář. Sílu čerpal z modlitby, aby se jako svědomitý a jemnocitný pastýř duší mohl stát pro všechny vším, ale zvláště pro mládež, která mu mimořádně ležela na srdci. Věrný svému primičnímu mottu *Aprite le porte a Cristo* (Otevřete brány Kristu) farář Rafael neúnavně pobízel mladé, aby si bez obav zvolili Ježíše za střed svého života. Pro mnohé se stal vzorem, dobrým přítelem a radcem, který byl každému vždy k dispozici.

Na začátku roku 2018 dostal Rafael silný zápal plic, ze kterého se nemohl zotavit. Nakonec ho překvapila neočekávaná diagnóza – myelodysplastický syndrom (MDS), agresivní forma rakoviny krve. Pětatřicetiletý kněz přijal také tuto zkoušku odevzdaně a po Velikono-

Novokněz Rafael Kronig při své primiční mši svaté ve farním kostele sv. Mořice v Zermattu

cích započal náročnou terapii v bernské nemocnici. Jako člověk s pozitivním myšlením naprosto samozřejmě s nadějí očekával, že za pár měsíců bude opět ve své farnosti. I zde se viditelně ukázala starostlivá Boží ruka, která všechno vede, když se Rafael ocitl právě na tom oddělení onkologie, kde byla jeho mladší sestra Marie-Noëlle primárkou. Ta ho po celou dobu doprovázela nejen jako lékařka, ale i svou modlitbou. Tím bolestnější pro ni bylo, když musela přihlížet, jak u Rafaela přichází jedna komplikace za druhou. Již samotná první chemoterapie vedla k prudkému zánětu a následnému selhání ledvin, takže to hraničilo téměř se zázrakem, že vůbec přežil první měsíc. On však navzdory všem utrpením zůstával klidný, doslova až radostný, na což přednosta oddělení, ateista, udiveně poznamenal: „Ten člověk musí být určitě katolický kněz, když tak klidně a odevzdaně reaguje.“

Nemoc se dramaticky zhoršovala, až přerostla do akutní myeloidní leukémie (AML). Rafaela proto převezli do Basileje na transplantaci kmenových krvetvorných buněk. Opakované extrémně silné vedlejší účinky doprovázené velkými bolestmi nenechaly na sebe dlouho čekat a Rafael je znovu snášel s takovou dětskou odevzdaností do Boží vůle, že to vzbuzovalo údiv nejen u lékařů, ale i u ošetřujícího personálu. Během dvouleté cesty utrpení tento kněz stále jasněji chápal, že ho Ježíš uvádí do nového, hlubšího způsobu žitého kněžství, než tomu bylo dosud: do kněžství plně sjednoceného s Pánovým vykupitelským utrpením, k němuž „Bůh vždy dává sílu, ale nikdy ne do zásoby“.

Po transplantaci se stav kněze Rafaela natolik stabilizoval, aby 15. srpna 2018 – po třech měsících – mohl konečně poprvé znovu sloužit mši svatou, která pro něho tolik znamenala. Následující dva roky byl dokonce duchovním správcem jednoho formačního domu. O velikonočním oktávu v roce 2020 se rakovina opět začala hlásit ke slovu a způsobovala mu stupňující se potíže při dýchání. Následovala série chemoterapií, které sedmatřicetiletý pacient trpělivě přijal a opakovaně nabízel Bohu za své farníky, mládež, za kněze a za svoji diecézi. Někdy, když obzvlášť velmi trpěl, říkával: „Snad to po-

P. Rafael na nemocničním lůžku

může diecézi.“ Když se jeho strhaný zevnějšek pomalu změnil k nepoznání, poznamenal: „Vypadám hrozně, ale v této tváři na mě každé ráno hledí Kristus.“

V lednu 2021 bylo už jisté, že se Rafaelova cesta krátí. Navzdory vyčerpání poskytl ještě interview Rádiu Maria, kde svým příjemným a uklidňujícím hlasem zcela otevřeně hovořil o smrti jako o „přestupní zastávce“: „Dalo mi to v této poslední době tolik síly, že jsem mohl říci: Človče, vždyť já na tomto světě nemusím vykonat ještě nevím co, nepotřebuji žádný seznam, co všechno

P. Rafael ve společnosti svých malých farníků při mši svaté v horském prostředí kantonu Wallis, proslaveném svými čtyřtisícovkami. Na jaře roku 2020 sepsal pro děti knížku „Malý poutník“, kde vkládá Ježíši do úst tato slova: „Pokaždé, když někdo z lásky ke mně trpělivě přijme své utrpení, anebo ho pomáhá nést jinému člověku, vzniká skutečná láska. Tehdy... zlo nemá žádnou moc. Kdo zakusí, že ho nic a nikdo na světě nedokáže odloučit od lásky, zažije se mnou vzkříšení a bude skutečně šťastný, navzdory veškerým utrpením. Takže utrpení pomáhá přemáhat zlo – proto ho Bůh také dopouští. Ale je k tomu potřebná nadměrná víra... a ještě mnohem větší láska.“

bych měl zažít dříve, než umřu. Já vím, že skutečný život začne po smrti, když se setkám s Bohem.“ Jeho úplně poslední interview – jen tři týdny před smrtí, bylo naplněno křesťanskou nadějí a zapsalo se do povědomí lidí v celé zemi. Kromě jiného v něm konstatoval: „Za čtyři roky, kdy jsem působil jako administrátor a farář, se mi ani jen zdaleka nepoštěstilo přivést k modlitbě takové množství lidí jako za čtyři měsíce na izolačce v nemocnici, kde jsem sotva mohl dělat něco jiného, než ležet v posteli a modlit se.“ A při pohledu na své kněžství prožívané v obětování utrpení s láskou, v čemž nemocný opravdu rozpoznal svoji novou, Bohem svěřenou kněžskou misi, Rafael vyznal: „Myslím, že nyní mohu být knězem úplně jiným způsobem... Když v mém stavu dopouští Bůh utrpení, tak je to proto, aby tím něčeho dosáhl. Nikdy bych nemohl na lidi tak silně zapůsobit anebo je přesvědčit o víře jako teď... Motto a sen mého života jako kněze – »Být blízko Bohu a lidem« – mohu pro nemoc žít nyní ještě mnohem intenzivněji.“

Koncem března 2021, ve Svatém týdnu, se Rafael nacházel už na paliativním oddělení v městě Brig. Jeho sestra mu jednou vyjádřila svůj obdiv nad tím, jak jen dokázal tak statečně snášet všechno to utrpení, načež on s úsměvem odpověděl: „Ale jdi, vždyť já jsem jen prostě přijal svoji slabost a nechal jsem konat JEHO.“

Brzy zeslábl natolik, že již nedokázal reagovat ani na oslovení. Tím působivější bylo, když slabým hlasem a se zavřenými očima začal zpaměti odříkávat texty mše svaté. Jeho bratr Kryštof, který právě bděl u jeho lůžka, s dojetím odpovídal, modlil se spolu s ním modlitbu *Otče náš* a nakonec přijal závěrečné požehnání s formulí propuštění věřících „Jděte v pokoji.“ Toto byla Rafaelova poslední zřetelná slova. O velikonoční neděli (4. dubna 2021) stejně nečekaně sepsal ruce a téměř neslyšně se začal modlit *Zdravas, Maria*. Celá rodina shromážděná kolem něho se modlila růženec a těsně před ukončením modlitby odevzdal kněz Rafael svoji duši do rukou nebeského Otce.

*Z Vítězstvo Srdca 146/2022
přeložil a upravil -dd-*

Pražská Loreta - poklad Panny Marie

Je krásné, když se příběhy některých poutních míst vzájemně prolínou. Ať cestami, které je spojují, lidmi, kteří se podíleli na jejich budování, anebo vzájemnou inspirací. Není tomu dávno, kdy jsme ve Světle představili poutní místa v Mikulově, včetně tamní Santa Casy. Ta už sice nestojí, ale inspirovala vznik jiné, která je dodnes součástí souboru mimořádných staveb na Loretánském náměstí na pražských Hradčanech.

Za zvonky

Nepřehání ten, kdo Hradčany, část hlavního města Prahy, označuje za skvost. Alespoň co se týče význačných staveb. Na rozloze 1,5 km², o který se dělí Praha 1 a Praha 6, nebudeme vědět, k čemu zavítat dřív: Pražský hrad, u něho stojí Letohrádek královny Anny, zajímavý je také Černínský nebo Schwarzenberský palác.

Stejně tak Arcibiskupský palác, kostel sv. Jana Nepomuckého, a nesmíme zapomenout ani na klášter bosých karmelitánů. V dřívě samostatném městě, jehož počátky sahají před rok 1350, je toho k vidění opravdu hodně.

My se vypravíme k patrně největší zdejší perle, k rozlehlému souboru staveb: na Loretánské náměstí, kam nás dovede i krásný zvuk zvonků, momentálně hrajících píseň *Tisíckráté pozdravujem Tebe*. Každou hodinu se rozezní díky automatu slavné zvonohry umístěné v hodinové věži, pod níž se nachází vchod do areálu u pražské Lorety.

Mimochodem, melodie hrající vždy po uplynutí šedesáti minut, se obměňuje. Například o posledních Vánocích zvonohra rozehrávala koledu *Tichá noc*, od 15. srpna z věže bude pravidelně jako již dříve znít *Maria, Maria, nad slunce jasnější*. Písně (myšleno ty spouštějící se automaticky každou hodinu) se začaly znovu střídát v roce 2020 – předtím od Lorety po 120 let ve zmíněném intervalu zaznívala *Tisíckráté pozdravujem Tebe*.

Ať už nás tu vítá ta či ona melodie, přicházíme do komplexu, který zahrnuje nejen vzpomínanou Santa Casu, jednu z kopií domku Panny Marie z italského Loreta (kam jej přenesli andělé z Nazareta), ale i další kaple, kostely nebo budovu konventu kapucínů, jež byla vůbec první církevní stavbou na Loretánském náměstí.

Historie kláštera sahá do roku 1600, přičemž je nutné zmínit velký požár ne-

Výhled na Loretu z oken Černínského paláce (foto Wikipedia)

soucí letopočet 1541. Rozšířil se z Malé Strany a změnil na popel 42 hradčanských domů. Doslova spáleniště pak od drobných měšťanů začala skupovat šlechta, která na jeho místě budovala reprezentační sídla.

Mezi nimi měl vzniknout právě klášter, do něhož tehdejší arcibiskup pražský Zbyněk Berka z Dubé plánoval povolání kapucínů. Základní kámen budovy byl položen 23. května 1600 a zajímavostí může být, že práce pozastavily poněkud bizarní důvody.

Slavný astronom Tycho de Brahe měl nedaleko odtud hvězdářskou pozorovatelnu a stěžoval si císaři Rudolfovi II., v jehož službách byl, že noční zvonění kapu-

Loretánská kaple Panny Marie, součást Pražské Lorety (foto Wikipedia)

cínů ho ruší při práci. Vygradovalo to až do císařova příkazu, aby řeholníci odešli. K tomu naštěstí po dlouhých jednáních nedošlo, nicméně nejstarší část kláštera byla dokončena až po hvězdářově smrti v roce 1601.

Současně s ním vznikala také kostel Panny Marie Andělské.

Benigna Kateřina

Ani klášter, ani kostel oslavující Pannu Marii jako Královnu andělů ovšem není zdejším nejslavnějším svatostánkem. Ten máme v již zmíněné kopii Svaté chýše, k níž přicházejí poutníci především – za soškou černé Madony, umístěné na oltáři.

Bylo vzpomínáno na inspiraci loretánskou kaplí v Mikulově, kterou založil František kardinál Ditrichštejn. A slavného zakladatele, respektive zakladatelku (již v žilách kolovala krev významného rodu), vidíme i u Lorety pražské.

Benigna Kateřina Lobkovicová se narodila 29. března 1594 Adamu Gallovi Popelovi z Lobkovic a Markétě z Mollartu. Náležela do duchovské větve rodu. Z té bilinské pak pocházel její manžel Vilém mladší Popel z Lobkovic, za kterého se provdala v říjnu 1608 a s nímž měla osm dětí.

Roku 1625 zavítala do Mikulova za kardinálem Ditrichštejnem. Navštívila tamní loretánskou kapli a po návratu byla rozhodnutá, že ji nechá vystavět také. Její situování na Hradčanech nebylo náhodné. Stál zde totiž palác Lobkoviců.

Druhý důvod pak představovalo několik měšťanských domů z protější strany náměstí, jejichž majitelé pro náboženské vyznání odešli z Prahy (nezapomínejme, že jsme v době pobělohorské). Zakladatelka Lorety je se svolením císaře koupila pro stavební potřeby a k tomu pro budoucí poutní místo Bedřich z Talmberka věnoval část své zahrady – ta byla připojena k zahradě kapucínského kláštera.

Samotný řád se o Svatou chýši od jejího vzniku také staral, čímž se mimochod-

dem dostáváme k další podobnosti s Mikulovem. I zde ji spravovali kapucíni.

Stavba

Základní kámen Lorety byl položen 3. června 1626 a architektonicky se na ní podílel Giovanni Batista Orsi. Práce postupovaly velmi rychle a už v následujícím roce byla svatyně připravena pro první bohoslužby. K vysvěcení kardinálem Harrachem došlo ale až za další čtyři roky, a to 25. března 1631. Předtím totiž musely být ještě zbořeny domy koupené Benignou Kateřinou. Na jejich místě vzniklo důstojné okolí kaple.

S budováním se ale pokračovalo dál. Již v dubnu 1634 byla uzavřena smlouva na stavbu ambitů, do čtverce obklopujících Loretu. Jejich úplného dostavění se ale Benigna Kateřina nedožila, neboť zemřela roku 1653.

Patronát nad poutním místem nejprve přešel na jejího syna Kryštofa Ferdinanda Popela a po jeho smrti na vnuka zakladatelky, Václava. Ten byl v té době nezletilý, a proto poručnictví nad majetkem převzala další významná osobnost pražské Lorety – Václavova matka Alžběta Apolonie Lobkovicová-Kolovratová.

Významná především proto, že zařídila dostavění ambitů. Ochozy poutního místa chtěla také obohatit o tři malé kaple. Ty byly i s oltáři – zasvěcenými svatým Antonínem Paduánskému, Františku z Assisi a Narození Páně – vysvěceny roku 1664 kardinálem Harrachem.

Alžběta Apolonie zemřela v roce následujícím, ale do té doby se nicméně zasloužila ještě o vnější výzdobu Loretánské kaple.

Značný stavební rozmach se datuje do konce 17. století. V jihozápadním nároží ambitů vznikla kaple Panny Marie Bolestné, kterou dokončili 30. října 1686 a vysvětili v prosinci téhož roku. V následujícím roce vznikla další rohová kaple, zasvěcená sv. Anně. O čtyři roky později byly dokončeny a vysvěceny kaple sv. Josefa a sv. Kříže.

A ještě než důležité století skončilo, k areálu přibyla jedna z jeho nejslavnějších částí, která ho zároveň dodnes proslavuje: unikátní zvonohra.

Dvacet sedm zvonů

Sedmadvacet hrajících zvonků k poutnímu místu patří neodmyslitelně. Za

*Interiér kostela Narození Páně
(foto Wikipedia)*

15 000 zlatých je pořídil bohatý malostranský obchodník Eberhard z Glauchova, a to v Holandsku u zvonaře Clauda Fremyho. V areálu Lorety byly umístěny do hodinové věže, předtím ovšem došlo k jejich vysvěcení, a to 10. dubna 1695.

Všechny zvonky mají své patrony v řadách šlechticů – například ten první v osobě císaře Leopolda I. Každý zvon byl zároveň pokřtěn jménem Maria. Poprvé se z poutního místa rozezněly 28. září 1695, na svátek sv. Václava.

Zvonohru sestavil pražský hodinář Petr Neumann, který vyrobil a do věže umístil mechanismus. V něm je hrací buben řízený hodinovým strojem. Každou hodinu se otočí kolem své osy a rozpohybuje kládiva. Ta pak rozeznávají jednotlivé zvonky danou melodií – ty pravidelně se mění podle střídajících se svátků církevního roku. Přičemž hudebník mohl zvonohru kdykoliv nechat rozeznít i jinými písněmi.

Ke zvonohře se váže několik legend. Jedna z nejznámějších je o bohatém pláteníkovi a zavádí nás do roku 1680 a do Prahy, v níž řádil mor.

Rodina hlavní postavy příběhu žila v přepychu, jenže černá smrt, jak se nemocí říkalo, se nedržela pouze chudých,

*Interiér kaple Panny Marie
(foto Wikipedia)*

jak si boháč původně myslel. Nejprve se jí nakazila jeho žena Zuzana, která moru nakonec podlehla. Poté horečky postihly i dceru Julii, a to bylo mementem, aby muž pochopil pravý význam slov bohatství a poklad.

Tehdy vzal peníze, které doma měl, a vyšel do vylidněných ulic. Kráčel mezi domy se zabeđenými okny, za nimiž leželi mrtví, až dospěl do Lorety a k soše Madony z lipového dřeva.

Před ní zpytoval svědomí. Ačkoliv má bohatství, je vlastně žebrák. A přestože má spoustu zlata, nekoupí si za ně to, co chce nejvíc – tedy uzdravení dcerky, o něž Pannu Marii také požádal. Klesl na podlahu a najednou uslyšel nádherný zpěv. Vyšel ven. Nic neviděl, jen v uších stále vnímal hudbu. Ta záhy utichla.

Když se vrátil do svého domu, nakreslil do vrstvy prachu na šachovém stolku kříž a přešel do pokoje dcery. A zašeptal: „Julíanko!“ Ona mu odpověděla a poprosila, ať jí dá napít. Když to udělal, vyprávěla mu o snu, který měla. Popisovala, jak se ocitla v zahradě, nad níž se klenulo modré nebe s obláčky a na nich seděli andělé. A na tom největším Panna Maria s Jezulátkem, právě taková, jako v Loretě. Andělé v ruce drželi zvonky a všichni zpívali. Dívka se ve snu rozběhla za nimi i za Pannou Marií a od ní dostala bílou růži.

Pověst dále vypráví, že potom, co otci řekla o snu, začala se Julie uzdravovat. A také že libezným hláskem často zpívala melodií, která pláteníkovi připomínala tu, již slyšel před Loretou. A když se dcera uzdravila úplně, věnoval poutnímu místu zvonohru.

Dvacet sedm stříbrných

Další legenda vztahující se k Loretě vypráví o chudé vdově. Měla dvacet sedm dětí, tedy přesně tolik jako loretánských zvonků. Hraběnka, u níž tato žena sloužila, pro každého jejího potomka poslala stříbrňák. Vdova peníze chtěla uchovat, a tak je navlékla na šňůrku, kterou pověsila ke svatému obrázku s Pannou Marií.

Jako v předchozí pověsti se tehdejší Praha potýkala s epidemií moru. Jednoho dne se žena vrátila domů a její nejstarší syn ležel v horečkách. Rychle vzala jeden ze sedmadvaceti stříbrňáků a běžela pro lékaře. Žádného ale nesehnala. A když se vrátila, zjistila, že syn zemřel.

S mincí tak znovu opustila dům – tentokrát se vydala do nedaleké Lorety, kde nechala zvonit umíráček.

Tehdy ještě zvonohra žádnou melodii nehrála, ale pouze odbíjela čas: velké zvony celé hodiny, malé zase čtvrt hodiny.

Příběh dále pokračuje tím, že horečku dostávaly i další vdoviny děti a jedno po druhém umíraly. Po každé smrti žena vzala stříbrnou minci a tou zaplatila zvonění.

Když zemřelo poslední z nich, poprosila Boha, aby si k sobě vzal i ji. V posledních okamžicích pak myslela na to, jak za každé dítě nechala zvonit v Loretě a že pro ni samotnou to nikdo nezařídí. V té chvíli zaslechla tóny líbezné hudby. Přicházely od poutního místa a od tamních zvonů. Žena zemřela a od té doby podle pověsti zvonohra rozehrává krásné písně.

Loretánský poklad a kostel Narození Páně

Další pojem, který v souvislosti s pražskou Loreťou vešel do obecného povědomí, je Loretánský poklad. Zjednodušeně řečeno se jedná o soubor vzácných předmětů, které se v pražské Santa Case nashromáždily jako votivní dary, věnované na poděkování za vyslyšenou prosbu nebo zázračné uzdravení – liturgické nádoby nebo drobné předměty prezentující zlatnické, sochařské nebo vyšivačské umění.

První z těchto věcností věnovala místu už jeho zakladatelka Benigna Kateřina. Ať šlo o její osobní předměty, nebo o ty, jež pořídila především k liturgickým potřebám svatyně.

Klenotnice, kde se tento poklad uchovával, začala být roku 1685 přestavována. Při tom také byly instalovány dvě nové skříně. Tato klenotnice ovšem nebyla nijak velká, rozlehlejších parametrů dosahovala až ta příští, vybudovaná po poskytnutí darů od Ludmily Evy Kolovratové.

V tomto případě se plánovalo, že klenotnice vyrostle po celé délce mezi hlavním vchodem do areálu a kaplí sv. Anny. Základní kámen k ní položili 15. října 1699. Hotová byla o tři roky později a roku 1882 prošla významnou renovací – nová úprava barokních skříní, jejichž vnitřní části byly potaženy brokátem. Uložená umělecká díla byla restaurována. Poklad se zde uchovával do 50. let 20. století.

Pražské slunce – barokní monstrance z ryzího zlata – je součástí stálé expozice Loretánského pokladu. Monstrance má 54 zlatých paprsků, je 89,5 cm vysoká, 70–72 cm široká a váží přes dvanáct kilogramů. K její výzdobě bylo použito 6 222 diamantů. Středová schránka na Nejsvětější Svátost jako by se vznášela v gloriole paprsků zářících diamantů, podepřena dynamickou postavou Panny Marie Immaculaty. Zhotovili ji v letech 1696–1699 pro pražskou Loretu vídeňský zlatník Johann Baptista Khünischbauer a klenotník Matthias Stegner s tovaryši podle grafického návrhu vídeňského dvorního architekta Jana Bernarda Fischera z Erlachu (1656–1723). Hotové dílo při převozu z Vídně do Prahy roku 1699 musela doprovázet ozbrojená eskorta vojáků.

Jako poslední ze souboru staveb u Lorety přibyl kostel Narození Páně. Vznikl rozšířením tzv. Velké kaple v roce 1717, které měl na starosti slavný Kryštof Dientzenhofer – v témže roce pracoval také na kaplích sv. Františka a sv. Antonína. O počín se svými financemi zasloužila Marie Markéta Valdštejnová.

Již v roce 1722 došlo k dalšímu rozšíření kostela, tentokrát směrem do nádvoří, k Santa Case. Jako architekt se zde opět uplatnil Kryštof Dientzenhofer. Práce ale nedokončil, ještě v roce 1722 zemřel. Po-

slání nicméně převzal neméně slavný syn Kilián Ignác.

Ve 30. letech 18. století se tento kostel rozrostl znovu. Vysvěcení se datuje na 7. června 1737 a z této doby pochází také většina vnitřního zařízení.

Poutní cesty

Svatá chýše, zvonohra nebo Loretánský poklad jsou pojmy, které jsou v souvislosti a areálem Pražské Lorety všeobecně známé. A zmínit musíme ještě jeden – poutní cestu z Prahy do Hájku.

Na začátku tohoto textu se připomíná, že příběhy různých poutních míst se mohou protnout. Pražská Loreta má blízko k té mikulovské, dnes bohužel zaniklé. Co do souvislosti si ale musíme uvést ještě klášter františkánů v Hájku a tamní loretánskou kapli. Toto místo je totiž s hradčanskou Santa Casou spojeno starodávnou a slavnou poutní cestou.

Začala být budována roku 1720 a dokončena byla o šest let později. Sestávala z dvaceti kaplí, z nichž dnes můžeme zhlédnout kolem dvanácti: s tím, že několik úseků cesty již neexistuje, nebo jsou vystavěny znovu či přesunuty. Přitom je třeba zmínit jednu důležitou věc: často se uvádí, že cesta se zahajovala u Strahovské brány a hlavní hájecká pouť se v září chodívá od první zachované kaple na Dlabáčově. Nicméně by bylo krásné, kdyby jako dříve začínala u pražské Lorety.

Tato poutní cesta pak není jediná, jejíž součástí je hradčanská Santa Casa. Začíná zde například cykloturistická trasa, která ji spojuje s Křemešником.

Na závěr je ještě třeba upozornit, že skupiny příchozích poutníků si mohou u kapucínů, kteří se o Loretu již téměř 400 let starají, objednat poutní mši. A navázat na tradici, kdy zástupy putovaly za Pannou Marií Loretánskou a za jejím pokladem.

Ten je potřeba vnímat nikoliv v krásných předmětech ze zlata, ale především v bohatství vlastní víry. Jako v pověsti o pláteníkovi, který zjistil, že za zlato v měšcích a truhlicích si nekoupí nic, ovšem za upřímnou lítost vyznanou Bohorodičce cokoliv bude chtít.

To je poklad Panny Marie. Srdce naplněná vírou, která za ní přicházejí. A která putují po celém světě, aby si bohatství víry a lásky nenechávala pro sebe, ale dělila se o ně s ostatními.

Maminka Markéta (13)

Život matky Dona Boska

Kapitola 15

„JE LÉPE, ABYS ŠEL Z DOMU“

Teplo rodiny

Kdo zakusil venkovský život, ví, že pro chlapce být spolu s druhými kolem stolu nebo kolem krbu anebo za dlouhých zimních večerů, to je jeden z prvků, které více dávají vychutnat sladkost žití, které více sdělují pokoj a jistotu.

Markéta i přes smrt manžela, obtížné dospívání Antonína a těžkou práci uměla se svými syny prožívat toto „teplo rodiny“. Jeník je zakusil a vychutnal až do dna. V hloubi duše mu zůstane jako legendární ovzduší, které hledal vždycky po celý zbytek života.

Naučil se ho ocenit vědomě mnohem dřív než jiní chlapci, protože toto všechno bylo náhle ukončeno v únoru roku 1827. Neměl ještě dvanáct let a byl donucen opustit teplé rodinné hnízdo kvůli hněvivým výbuchům Antonínovým.

Markéta vidí zmizet v mlze svého malého emigranta

Antonín viděl jednou večer malého Jeníka s knihou u talíře a vybuchl:

„Já tu knihu hodím do ohně!“

„Jeník pracuje jako všichni ostatní,“ namítla Markéta. „Když pak chce číst, co je ti do toho?“

„Mně to vadí, protože tento dům na nohou držím já. Já dřu na poli a nechci vydržovat žádného mladého pána, který půjde pohodlnější cestou a nás nechá jíst polentu.“

Jeník reagoval násilnický. Nikdy mu nechyběla slova. Antonín zvedl ruce. Markéta se snažila postavit mezi ně, ale Jeník byl bit. Na lůžku plakal Jeník spíše z hněvu než z bolesti. Nedaleko plakala také Markéta, která tuto noc nespala a udělala těžké rozhodnutí. Ráno řekla Jeníkovi nejsmutnější slova v jeho životě: „Je lépe, abys šel z domu pryč. Antonín by ti teď anebo jindy mohl ublížit.“

„A kam půjdu?“

Markéta mu s těžkým srdcem ukázala cestu ke statku Moglia v Moncucco. Paní Dorotea Filippello, majitelka, ji znala. Jeník odešel v mlze, v ruce měl batůžek se dvěma košilemi, kusem chleba a svými knihami. Na statku Moglia měli problém ho přijmout.

„Ale ubohý chlapče, je ještě zima,“ řekl pan Alois, hlava rodiny, „a chlapce do stáje bereme jenom na konci března. A pak, jsi ještě tak malý.“

Jeník se cítil pokořený a unavený, propukl v pláč.

„Přijměte mě, pro lásku. Nic mi neplaťte, ale jen mě neposílejte domů.“

Paní Dorotei, kvetoucí pětadvacetileté ženě, se chlapce zželelo:

„Vezměme ho, zkusme to aspoň na několik dnů.“

Jeník tak začal život chlapce, který pomáhá ve stáji. Trvalo to tři roky, mezitím dospěl, ale kolikrát tiše plakal a proléval slzy chlapce vzdáleného od své rodiny, zatímco jeho matka tiše plakala v domečku v Becchi. „Rodina“ bude jedno z nejčastějších slov, která Don Bosco bude používat, když bude mluvit o svém výchovném díle. Po celý život se bude snažit, aby umožnil zažít svým chlapcům (mnoha sirotkům bez domova) sladkost, pokoj a jistotu rodiny.

Přicházel s nimi strávit několik svátků

I přes vzdálenost, která je oddělovala snad tři roky, Markéta neopustila svého syna. Sledovala ho zpovzdálí. Hledala příležitost vzít ho znovu domů a umožnit mu pokračování ve studiu, které bylo

zaměřeno k dosažení kněžství. Později tato příležitost nastala, a to 3. února 1829, když Antonín dosáhl 21 let, a tak se stal plnoletým. Od tohoto dne může Markéta zahájit proces pro

rozdělení otcova dědictví mezi ním a jeho bratry, tím poskytne volnou cestu Janovi ke studiu.

Luigi Moglia ve své důstojnosti chtěl uzavřít skutečnou pracovní smlouvu s matkou chlapce, a tak se s ní setkal. Giorgio Moglia, syn Luigiho, který tehdy měl jenom tři roky, dosvědčil pod přísahou to, co věděl od svých rodičů: „Osm dnů (po příchodu Jeníka) mladý Bosco šel zavolat svou matku, která přišla na statek Moglia. Dohodla se s panem Mogliou, že po něm nebude nic žádat. On jí řekl to, co chtěla slyšet. Mladý Bosco zůstane u pana Moglii a ten ho bude šatit a na konci roku, to byla její útěcha, dá ještě jeho matce třicet lir a v následujícím roce padesát lir... Obdivoval jsem poslušnost a úctu, kterou měl Jeník ke své matce, zvláště když naše osada něco slavila a na tu slavnost jsme ji zvali, aby se u nás zastavila.“

(Pokračování)
Redakčně upraveno

Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,
Život matky Dona Boska.
Překlad P. Jan Ihnát.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2006.

(Kniha je vyprodaná.)

Pondělí 1. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům (10. díl): Václav Česák – sochař **6:30** Buon giorno s Františkem **7:10** Expedice Mingitau [P] **7:30** Pěšky hezky česky: Cyrilotodějská stezka **7:50** Goralská obec Čierne **8:55** Otec Pio **10:30** Mše svatá: Strážnice, kostel Nanebevzetí Panny Marie [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Naši – osobnosti lidové kultury – Eva Rejšková **12:25** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **12:50** Popelka Nazaretská **13:30** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutic **14:00** Přejeme si... – koncert Pavla Helana s hosty: Ukrajina jsi Ty **15:25** V souvislostech **15:50** Groteský Laurel a Hardyho: Laurel a Hardy v cizinecké legii **17:00** Noemova Archa **18:00** Sedmihlásky: Za Nivnicí na vysokém kopci **18:05** Příběhy Starého zákona: Mojžíš **18:15** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **18:25** Magazin Mary's Meals **18:45** Fleret & Zuzana Šuláková na Mohelnickém dostavníku 2018 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** V pohorách po horách: Sninský kameň – Vihorlatské vrchy **19:45** Přejeme si... **20:05** Léto s liškou **21:40** Gramofon: aneb Hledáme písničku pro všední den **22:45** Noemova pošta: Svátek 2023 **23:50** Svatý Řehoř Veliký **0:45** Poutníci času: S Ladou Bartošovou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 2. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům (11. díl): Dominik Duka – biskup **6:25** Patagonie: Misionářský sen **6:45** Zahradní slavnost: Pavlovice u Přerova **8:10** Dokořán **9:10** V souvislostech **9:30** Groteský Laurel a Hardyho: Šéfkuchař **9:55** Mood – Ptáci **10:00** Noční univerzita: Pavol Strežo – Usmíření v Kristu **10:50** Nebe nad hlavou **11:05** Kaplani naděje: P. Marcin Saj **11:20** Dědek a jeho kreslený svět: Malý a vražedný **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Sním s Ním **14:00** Za obzorem: Josef Zvěřina – 110. výročí narození [P] **14:30** Jak potkávat svět: Sourozenci Klánští **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Středoafrická republika – Vzpoua duchů lesů a vod **17:00** V pohorách po horách: Lovoš – České středohoří **17:10** Vezmi a čti: Duben 2023 **17:30** Harfa Noemova: Má vlast – Šárka **18:05** Sedmihlásky: Za Nivnicí na vysokém kopci **18:10** Příběhy Starého zákona: Vysvobození z Egypta **18:15** Hermie a neposlušná včela Buzby **18:50** Setkání: Štěpán Krňoul **18:55** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** V pohorách po horách: Oderské vrchy **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí tělo: Nutriční poradenství [L] **21:10** Za obzorem: Josef Zvěřina – 110. výročí narození **21:40** Terra Santa News: 26. 4. 2023 **22:05** Má vlast: Týnský chrám **23:05** Duchovní páry **0:00** Dům ze skla? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 3. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům (12. díl): Miroslav Herold – jezuita **6:30** SWEEP – Maroko [P] **6:35** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2023 **7:00** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **7:55** Západní Ťan Šan **8:07** Práce Charity v Mexiku **8:30** Naši – osobnosti lidové kultury – Eva Rejšková **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Padající andělé **10:35** Lenka Dusilová na Folkových prázdninách **11:00** Cats Area – Výběh divokých šelem **11:10** Kostel sv. Vincenta de Paul: Bratislava – Ružinov **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní magazín **13:00** Ayom na Folkových prázdninách **13:45** Zakarpatská Ukrajina [P] **14:05** Duchovní páry **15:00** Stone Magic – Hradý **15:05** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2023 **15:25** Ghana – Město Boží **16:00** Nebe nad hlavou **16:20** Outdoor Films: Vysokohorské ultramaratóny **18:05** Sedmihlásky: Za Nivnicí

TELEVIZE DOBRYCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

na vysokém kopci **18:10** Příběhy Starého zákona: Izraelité na poušti **18:20** Strýček Emu: Oheň **18:30** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutic **18:55** Terra Santa News: 3. 5. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi na útěku **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:10** Adorace [L] **22:15** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Zpověď a Duch Svátý [P] **23:05** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Poutníci času: S Petrem Maclem **0:15** Zambie: Kazatelé na cestě **0:45** Jan Bula – Mučednická smrt a proces blahověření **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 4. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům (13. díl): Marek Orko Vácha – kněz a vědec **6:25** V pohorách po horách: Schareck – Vysoké Taury **6:35** Středoafrická republika – Vzpoua duchů lesů a vod **7:05** Turiec, region magických vod **7:30** Groteský Bustera Keatona: Frigo staví dům **7:55** Nic než národopis **8:35** Terra Santa News: 3. 5. 2023 **9:10** Harfa Noemova: Má vlast – Šárka **9:30** Noemova pošta: Květen 2023 **10:35** Víra do kapsy **10:50** Historie sklářství v Karlovině **11:10** Kaplani naděje: P. Antonín Klaret Dabrowski **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Pěšák Boží **12:50** Dokořán **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Za obzorem: Stará Bělá a pomoc Ukrajincům [P] **14:40** Outdoor Films: Vysokohorské ultramaratóny **16:15** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2023 **16:35** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopech, Praha **16:55** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Pálava – Pavlovské vrchy **17:10** Sedmihlásky: Za Nivnicí na vysokém kopci **17:15** Příběhy Starého zákona: Dobyť Jericha [P] **17:25** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a kouzelný flašinet **18:00** Mše svatá u příležitosti Dne hasičstva – svátek sv. Floriána: kostel sv. Mikuláše, Praha-Malá Strana [L] **19:35** V pohorách po horách: Bílá skála – Jizerské hory **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět: S Petrem Sovičem [L] **21:40** Za obzorem: Stará Bělá a pomoc Ukrajincům **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Irsko, hluboce zakořeněná víra **0:38** Krajina pro motýly **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 5. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům (14. díl): Olga Kopecká-Valeská – bývalá ředitelka rádia Svobodná Evropa **6:25** Duchovní malby: Apokalypsa **6:50** Slezská lilie 2015: Traband **7:40** Tajemná radost, Matka Rosa Vůjtěchová **9:10** Groteský Bustera Keatona: Frigo plave **10:15** Pákistán: Svoboda pro zajaté **10:45** Do varu s Maxem Kašparů: Krize životních hodnot **11:05** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Fleret & Zuzana Šuláková na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:20** Bible pro Severní Koreu **14:05** Za operou **15:00** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **15:30** Emanuel Ranny **15:55** Transport **16:30** Setkání:

Marian Jurečka – kaplička v Olši **16:40** Dědek a jeho kreslený svět: Madam závist **16:45** Když bolí tělo: Nutriční poradenství **18:05** Sedmihlásky: Za Nivnicí na vysokém kopci **18:10** Příběhy Starého zákona: Samson **18:19** Cvrlikání (65. díl): Jan Řepka **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Jako černá deka **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Půda jako dar a dědictví otců [L] **21:25** V pohorách po horách: Čtyři palice – Žďárské vrchy **21:35** Dobrodružství před kamerou **22:30** Yiddish Glory (Kanada/Rusko) **23:25** Kambodža – Zmrzačený Kristus **0:00** Vezmi a čti: Duben 2023 **0:15** Příběhy psané životem: Sen českého miliardáře **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 6. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům (15. díl): Marie Svatošová – zkladatelka hospiců **6:25** U NÁS aneb Od címbálu o lidové kultuře (172. díl): Hudba, toť akord! **7:50** Sedmihlásky: Za Nivnicí na vysokém kopci **7:55** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a kouzelný flašinet **8:20** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **8:45** Strýček Emu: Oheň **8:55** Hermie a neposlušná včela Buzby **9:40** Flešbky – Godzone podcast (16. díl): sestra Helena – Boha som stretla za komunizmu na protináběženskom školení **10:15** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: Přednáška Mons. ThLic. Tomáše Holuba, Th.D. **11:25** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše sv. z baziliky sv. Jana v Lateránu, Řím 2019 **13:30** Pod lampou **15:30** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **16:05** Mohelnický dostavník 1998 [P] **17:00** Sochař Klose **17:15** Skleněná múza **17:25** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **18:00** Slovo na neděli: 5. neděle velikonoční [P] **18:20** Harfa Noemova: Má vlast – Z českých luhů a hájů [P] **18:40** Naši – osobnosti lidové kultury – Míla Brtník [P] **18:55** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Leh – Hedvábná cesta [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Markem Skarkou: Pulsující hvězdy [P] **20:50** V pohorách po horách: Hora Baranec v pohoří Roháče [P] **21:00** Mezi pražci (116. díl): Květen 2023 [P] **21:50** Jen samé krásné věci **23:15** Přejeme si... – koncert Pavla Helana s hosty: Ukrajina jsi Ty **0:40** Dokořán **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 7. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům (17. díl): Hana Ulrychová – zpěvačka **6:25** Příběhy psané životem: BanglaKids – únik z chudoby **6:50** Když bolí duše **8:00** Slovo na neděli: 5. neděle velikonoční **8:20** Naši – osobnosti lidové kultury – Míla Brtník **8:40** Jak potkávat svět: S Petrem Sovičem **10:10** Poutníci času [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Hlubinami vesmíru s dr. Markem Skarkou: Pulsující hvězdy **14:40** Cvrlikání SPECIÁL (76. díl): Spirituál kvintet **16:10** Jen samé krásné věci **17:35** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **18:00** Sedmihlásky: Zahrajte mi muzikanti **18:05** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a kouzelný flašinet **18:30** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **19:00** Strýček Emu: Mír [P] **19:10** Hermie a Stanley na táboře **19:45** Přejeme si... **20:05** S chutí přes práh [P] **20:25** Dekalog III.: Třetí přikázání **21:25** Patricie Janečková a Josef Špaček v GONGU **22:15** Když bolí tělo: Nutriční poradenství **23:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:30** Kaplani naděje: Sr. Anna Vendula Malichová **23:50** V pohorách po horách: Krakova Hoľa – Nízke Tatry **0:00** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 1. 5. o 20:00 hod.: Quo Vadis 1/6

Jeden z najznámejších historických románov Henryka Sienkiewicza sa odohráva v starovekom Ríme za vlády cisára Nera. Rímska ríša, navonok silná a mocná, sa otriasa v základoch.

Utorok 2. 5. o 21:35 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Kostol v Káne Galilejskej)

V dnešnej časti navštívime malé galilejské mestečko, ktoré je rodiskom apoštola Bartolomeja. Ročne ho navštívi približne 200 tisíc pútnikov. A prečo je také známe. Práve tu, v Káne Galilejskej, vykonal Ježiš svoj prvý zázrak.

Streda 3. 5. o 21:05 hod.: Zoznamka

Komediálna poviedka o osamelých tridsiatnikoch, ktorí bojujú o trochu lásky.

Štvrtok 4. 5. o 9:30 hod.: Nádej pre Ugandu

Pohľad na život študentov seminára St. Paul v Ugande. Svedectvá

bohoslovcov, diakonov a kňazov z chudobných rodín, pre ktorých je služba Bohu naplnením ich cesty. Dokument približuje vieru cirkvi v Ugande a zdôrazňuje dôležitosť misijných projektov vo svete.

Piatok 5. 5. o 21:25 hod.: František Xavierský a Cirkev v Japonsku

Dokumentárny film nakrúcaný v Japonsku približuje misionárske aktivity svätého Františka Xavierského a objasňuje históriu šírenia katolíckej viery v krajine.

Sobota 6. 5. o 16:00 hod.: Fatimská sobota

Priamy prenos z Rožňavy.

Nedeľa 7. 5. o 20:35 hod.: Tajomstvá Vatikánu (Divízie Jeho Svätosti)

Táto časť je venovaná histórii a súčasnosti pápežskej gardy. Uvidíme členov gardy počas príprav a prísahy regrútov, ako aj pri osobnej audiencii, ktorú im v ten deň udeľuje pápež.

V nedeľu 30. dubna 2023 v 10 hodín proběhne na poutním místě **Cvilín** **POUŤ MATEK V POŽEHNANÉM STAVU** ke cti sv. Jany Mollové.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. DUBNA - 6. KVĚTNA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 4.		PO 1. 5.		ÚT 2. 5.		ST 3. 5.		ČT 4. 5.		PÁ 5. 5.		SO 6. 5.	
Antifona	518	582	1357	1509	1734	1953	1673	1892	518	582	518	582	1708	1924
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	1325	1467	1734	1953	1673	1893	518	582	518	582	1708	1516
Antifony	563	633	1325	1468	1167	1297	1359	1512	1198	1330	1214	1347	1229	1517
Žalmy	1137	1264	813	914	1167	1297	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	914
Krátké čtení a zpěv	563	634	1326	1468	1735	1954	1674	1512	577	649	580	652	1710	1517
Antifona k Zach. kantiku	563	634	1358	1510	1735	1954	1360	1512	577	649	580	653	1361	1518
Prosby	564	634	1326	1469	1724	1943	1675	1512	577	649	580	653	1711	1929
Závěrečná modlitba	564	635	1358	1510	1359	1511	1360	1513	578	650	581	653	1361	1518
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	564	635	568	639	571	643	1676	1895	578	650	581	654	584	657
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	1360	1513	578	650	581	653	584	657
Nešpory:														
SO 29. 4.														
Hymnus	517	581	517	581	1322	1464	1736	1955	1677	1897	517	581	517	581
Antifony	561	632	565	636	1328	1471	1177	1307	1360	1513	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1761	1982	1177	1308	1678	1897	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	561	632	565	636	1329	1471	1737	1956	1680	1514	579	651	582	655
Ant. ke kant. P. M.	562	632	566	637	1358	1510	1737	1956	1360	1514	579	651	582	655
Prosby	562	633	566	637	1329	1472	1731	1950	1681	1514	579	652	582	655
Záv. modlitba	564	635	564	635	1358	1510	1359	1511	1360	1513	578	650	581	653
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 30. 4. - 4. nedeľa velikonočná

1. čt.: Sk 2,14a.36-41
 Ž 23(22),1-3a.3b-4.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.* Nebo: *Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Petr 2,20b-25
 Ev.: Jan 10,1-10

Pondělí 1. 5. - nezávazná památka sv. Josefa, Dělníka

1. čt.: Sk 11,1-18
 Ž 42(41),2-3; 43(42),3.4
 Odp.: 42(41),3a (*Má duše žízni po živém Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 10,11-18

nebo čtení vlastní (při slavení památky):

1. čt.: Gn 1,26-2,3
 nebo Kol 3,14-15.17.23-24
 Ž 90(89),2.3-4.12-13.14+16
 Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou!* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mt 13,54-58

Úterý 2. 5. - památka sv. Atanáša

1. čt.: Sk 11,19-26
 Ž 87(86),1-3.4-5.6-7
 Odp.: Ž 117(116),1a (*Chvalte Hospodina, všechny národy!* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 10,22-30

Streda 3. 5. - svátek sv. Filipa a Jakuba

1. čt.: 1 Kor 15,1-8
 Ž 19(18),2-3.4-5
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,6-14

Čtvrtek 4. 5. - ferie

1. čt.: Sk 13,13-25
 Ž 89(88),2-3.21-22.25+27
 Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 13,16-20

Pátek 5. 5. - ferie

1. čt.: Sk 13,26-33
 Ž 2,6-7.8-9.10-11
 Odp.: 7b (*Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,1-6

Sobota 6. 5. - nezávazná památka sv. Jana Sarkandra (na Moravě: památka sv. Jana Sarkandra)

1. čt.: Sk 13,44-52
 Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4
 Odp.: 3c (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,7-14

SVĚDKOVÉ VÍRY

MUČEDNÍCI A OBĚTI PRO KRISTA • MARTYROLOGIUM KATOLICKÉ CÍRKVE V ČESKÝCH ZEMÍCH VE 20. STOLETÍ
Jan Stříbrný a kol. • Redakce a rejstříky Markéta Protivánková, Stanislav Předota, Kristina Veselá a Kateřina Zýmová • Úvodní slovo Jan Graubner, arcibiskup pražský • Předmluva kardinál Dominik Duka • Odborní recenzenti prof. PhDr. Jirí Hanuš, Ph.D., a PhDr. Josef Tomeš, Ph.D. • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Biografický slovník zachycující životní osudy katolických křesťanů všech národností žijících v českých zemích, kteří násilně zahynuli v období dvou totalitních režimů 20. století. Perzekuci kněží, řeholnic, řeholníků, katolických laiků, v mnoha případech i celých rodin a řeholních společenství zachycuje 260 detailně zpracovaných životopisných hesel a 239 portrétních fotografií mučedníků a mučednic. Slovníková příručka je rozčleněna do tří oddílů: První zachycuje běsnění nacistických okupantů za 2. světové války (1938–1945). Druhý připomíná kněžské a řeholní oběti tzv. divokého odsunu Němců v roce 1945. Třetí část shromažďuje poznatky o obětech komunistického režimu (1948–1989).

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o., a Nakladatelství Academia • Váz., 170x242 mm, 750 stran, 1399 Kč

POMOC DĚTEM

ŠTĚDROST A DOBROČINNOST

Magnus MacFarlane-Barrow • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Revize překladu a redakce Kateřina Lachmanová

Magnus MacFarlane-Barrow, zakladatel hnutí Mary's Meals, se v této knize zaměřil na činnou lásku jako takovou. „Dávat na charitu“ je dnes běžnou součástí západní kultury, avšak: dár-

ci se mohou utvrzovat ve falešném pocitu nadřazenosti vůči chudým, štědré dary mohou být jen součástí PR či předvolební kampaně, a dokonce i politického nátlaku. Pod hlavičkou charity se vykoná mnoho dobrého, ale obří nadnárodní organizace mohou snadno „ztratit duši“ a občas se vynoří i ohromné skandály. Autor bez obalu hovoří o všem, s čím štěrnost jednotlivců i organizovaná charita souvisí: o podstatě charity a jejím historickém vývoji, o polidšťujícím potenciálu štěrnosti, ale také o všech úskalích, o potřebě zkoumat své motivy a zapojit vždy nejen srdce, ale i hlavu. Vše doplňuje řada inspirativních příběhů z celého světa.

*Pavel Nebojsa - Doron
 Brož., 130x190 mm, 224 stran, 299 Kč*

BOŽÍ STVOŘENÍ A MY

ŽEHNÁM VEŠKERÉ BOŽÍ HAVĚTI

Matuš Kocian v rozhovoru s Lukášem Senftem • Úvodní slovo prof. Bedřich Moldan • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

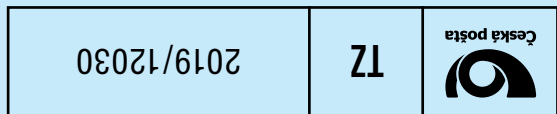
Rozhovor s katolickým knězem, entomologem, objevitelem více než 50 nových živočišných druhů a ilustrátorem vědeckých publikací M. Kocianem je unikátním dialogem o člověku v přírodě, o stvoření a lidech jako tvorech myslících i bezbřeze konzumujících. Je svědectvím křesťana o tvořivé Boží moci a svobodě člověka i varováním před ubýváním přírody kolem nás a ekologickými hrozbami vyplývajícími z našeho životního stylu. Vše dokresluje autorovy biblické meditace, 16 originálních barevných ilustrací a dvě modlitby za stvoření.

*Karmelitánské nakladatelství
 Váz., 125x200 mm, 280 stran, 389 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Oznamujeme, že byly spuštěny nové webové stránky Matice cyrilometodějské s. r. o., a to pod původní adresou www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r.o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r.o., Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.